

247

F

نام :

نام خانوادگی :

محل امضاء :

247F

صبح جمعه
۹۲/۱۲/۱۶
دفترچه شماره (۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره‌های دکتری (نیمه مرکز) داخل سال ۱۳۹۳

**مجموعه الهیات (۱)
(کد - ۲۱۳۸)**

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سوال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سوال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - علوم قرآنی، تفسیر، حدیث)	۹۰	۱	۹۰

اسفندماه سال ۱۳۹۲

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی باشد.

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (١٠ - ١)

-١ عین الصحيح:

- ١) «يا جبال أويي معه و الطير»: ای کوهها و ای پرندگان همراه او تسپیح گویید!
- ٢) «و اجعل لي لسان صدق في الآخرين»: زبانی راست را نسبت به دیگران برای من قرارده!
- ٣) «هذا يوم ينفع الصادقين صدقُهم»: این روزی است که صادقان را صدقشان سود بخشند!
- ٤) «... ماذا أنزل ربكم؟ قالوا أساطير الأولين»: ... خداوندان چه نازل کرد؟ گویند اسطوره‌های گذشتگان را!

-٢ عین الصحيح:

- ١) إن تجتهد فتثال العزة أسرًا!: اگر تلاش کنی و به عزّت و سربلندی بررسی خوشحال می‌شوم!
- ٢) جهاد و ادرك المنى خير من راحه!: تلاش نمودن در حالیکه به آرزو دست یابم از راحتی بهتر است!
- ٣) فلما تتبهون للعبير فترشوا!: بسیار کم اتفاق می‌افتد که به عبرتها توجه کنید و هدایت یابیدا!
- ٤) أنا غير حاصل بالحساد فأكترت لمطاعنهم!: من به حسودان توجهی نمی‌کنم تا به طعنه‌هایشان اهمیت دهم!

-٣ «فَكُمْ مُهْجَةٌ مِنْ زَمْرَةِ الْوَجْدِ فِي لَظَّىٰ وَ كُمْ مَقْلَةٌ مِنْ غَزْرَةِ الدَّمْعِ فِي دَجْنِ!»:

- ١) چه دلهای از عشق در سوز و گدزار است و چشمها که از شدت اشک در تاریکی تار می‌شوند!
- ٢) چقدر باید باخاطر دم‌گرم عشق درآتش، خون‌دل خورد و چقدر مردمکهای چشم باید باخاطر ریزش اشک نایبینا شود!
- ٣) چند بار دل باید باخاطر شور و عشق به جنهم ببرود و چشم بسبب اشک بسیار در تاریکی بسر برد!
- ٤) چه بسیار قلبها که از نفس عشق در آتش می‌سوزند و چه بسیار چشمها که از ریزش اشک فراوان، بینایی را از دست داده‌اند!

-٤ «أَفْرَدْتِ حُسْنَا كَمَا أَفْرَدْتُ فِيكَ صَفَا وَدُّ وَ حَاشَايِ منْ شِرْكَ وَ حَاشَاكِ!»:

- ١) أنت في الحسن و أنا في خلوص المودة لك فوق الجميع، وليس لك شريك في الحسن عندي و ليس أحد مثلي في الود لك!
- ٢) حرمتُ من حسنك كما حرمت من صفاء وذئبي، ولا سمح الله بهذا مني و منك لبيتليني و إيتاك!
- ٣) لا يسلويك أحد في الحسن والكمال و لا يُساويني أحد في صفاء المودة والخلوص، لست مشركاً و لست مشركة بالله!
- ٤) حسنك و محبتني واحد، غير أنني لا أشاركك في المحبة، كما أنت لا تشاركوني في الحب!

-٥ «هَذِهِ الْبَلَادُ تَقْفَ عَلَى مَخْزُونٍ نَفْطِيٍّ ضَخِّمٍ وَ هِيَ تَمْسِكُ بِيَدِهَا وَرْقَةَ التَّحْكُمِ فِي الانتاجِ أَمَامِ الْجُنُونِ الرَّهِيبِ فِي الْأَسْعَارِ الْعَالَمِيَّةِ!»: این کشور

- ١) که در برابر جنون سرسام آور قیمتهای جهانی برگ برنده حاکمیت در تولید را به دست دارد، ذخایر بزرگ نفتی را دارا می‌باشد!
- ٢) دارای ذخایر نفتی عظیمی می‌باشد و در برابر جنون هولناک قیمتهای بین المللی نفت، برگ برنده مهار تولید را در اختیار دارد!
- ٣) بر منابع عظیم نفت قرارگرفته است و برگ کنترل بر تولید را در برابر این جنون مهیب قیمتهای جهانی در دست گرفته است!
- ٤) بر بزرگترین ذخایر نفتی احاطه دارد و برگ نظارت بر تولید را در برابر جنون ترسناک در قیمتهای جهانی به دست گرفته است!

-٦ «تَرَى أَنَّ مَا أَبْقَيْتَ لِمَ أَكَ رَبِّهِ وَ أَنَّ يَدِي مَمَّا بَخْلَتْ بِهِ صَفْرُ!». عین الأقرب إلى مفهوم البيت:

- ١) إن السَّلَامَةُ مِنَ الدُّنْيَا تَرَكَ مَا فِيهَا!
- ٢) مال تجلبه الرياح تأخذه الزوابع!

- ٤) خذ من الدهر ماصفا و من العيش ماكفى!

-٧ «إذْرُوا نَفَارَ النَّعْمِ، فَمَا كَلَّ شَارِدٌ بِمَرْدُودٍ!». تل العباره على

- ١) التَّوْصِيَةُ بِحَفْظِ النَّعْمِ وَ صِيَانَتِهَا!
- ٢) النَّصِيحةُ بِعَدَمِ الْاِهْتِمَامِ بِالنَّعْمِ أَوْ بِزُوْلِهَا!

- ٤) إمْكَانُ اسْتِعَادَةِ النَّعْمِ بَعْدِ زُوْلِهَا!

- ۸ «افراد خوشبین معتقدند هر اتفاقی در دنیا بیفتد به نفع آنها خواهد بود نه به ضرر آنها!». عین الصحيح:
- ۱) يعتقد المتأثرون أنَّ كُلَّ ما يحدث في العالم سيكون لهم لا عليهم!
 - ۲) هناك اعتقاد عند من كان من المتأثرين أنَّ الذي يحدث في العالم هو لهم لا عليهم!
 - ۳) الأفراد المتأثرون معتقدون أنَّ ما يقع في الدنيا هو لصالحهم لا لضررهم!
 - ۴) عقيدة الأفراد المتأثرين بالنسبة إلى ما يحدث في الدنيا هي أنها لصالحهم لا لضررهم!
- ۹ «بَىْ بَنْد وَ بَارِى بِرَای جامعه بیشتر ضرر دارد تا برای فرد!». عین الخطأ:
- ۱) الاستهتار أضرَّ لصاحبه من المجتمع!
 - ۲) الاستهتار يضرَّ للمجتمع أكثر منه لصاحبه!
 - ۳) لا يضرَّ الاستهتار لصاحبه كما يضرَّ للمجتمع!
 - ۴) يضرَّ الاستهتار للمجتمع أكثر مما يضرَّ لصاحبه!
- ۱۰ «از او خواستم هر قدر برای او امکان دارد از حوادث اخیر برایم بنویسد!». عین الصحيح:
- ۱) سألته أن يكتب لي كُلَّ ما تيسر له عن الحوادث الأخيرة!
 - ۲) سألت منه أن يكتبني عن كُلَّ ما أمكنه من الأحداث الأخيرة!
 - ۳) طلبت إليه أن يرسل لي من الأحداث الأخيرة بكلَّ ما أمكن له!
 - ۴) طلبت منه أن يرسل لي عن الحوادث الأخيرة كُلَّ ما تيسر له!
- ■ عین الصحيح في التشكيل (۱۱ - ۱۳)
- ۱۱ «يُؤولون ما ورد من هذه اللغة إما على كون الظاهر صفة للمضمر أو جعله مبتدأ!»:
- ۱) الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - جَعْلٌ - مُبْتَداً
 - ۲) وَرَدَ - اللُّغَةُ - كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ
 - ۳) كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - مُبْتَداً
 - ۴) يُؤوَّلُونَ - وَرَدَ - اللُّغَةُ - كَوْنٌ
- ۱۲ «تلك المجلة طالعتها فلم يعجبني منها إلا بعض المقالات الأدبية!»:
- ۱) يُعْجِبُ - منها - بَعْضٌ - المقالات
 - ۲) المَجَلَّةُ - طَالَعَتْ - يُعْجِبُ - بَعْضٌ
 - ۳) طَالَعَتْ - يُعْجِبُ - بَعْضٌ - الأدِبِيَّةُ
- ۱۳ عین الخطأ:
- ۱) تَأَسَّ بِنَبِيِّكَ الْأَطْهَرِ (ص) فَإِنَّ فِيهِ أُسْوَةٌ لِمَنْ تَأَسَّى وَعَزَّاءٌ لِمَنْ تَعَزَّى،
 - ۲) أهضمَ أهلَ الدُّنْيَا كَشْحًا وَأَخْمَصُهُمْ مِنَ الدُّنْيَا بَطْنًا، عَرَضَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا فَأَبَى أَنْ يَقْبِلَهَا،
 - ۳) وَأَحَبَّ الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ الْمُتَأْسِي بِنَبِيِّهِ وَالْمُقْتَصِّ لِأَثْرِهِ، قَضَمَ الدُّنْيَا قَضِيمًا وَلَمْ يَعْرِهَا طَرْفًا،
 - ۴) وَعَلِمَ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَبْعَضَ شَيْئًا فَأَبْغَضَهُ وَحَقَرَ شَيْئًا فَحَقَرَهُ وَصَغَرَ شَيْئًا فَصَغَرَهُ!

■ ■ عين الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (١٤ - ١٨)

٤ - «و كل إنسان أزمانه طائره في عنقه و نخرج له يوم القيمة كتابا يلقاء منشورا»:

١) طائر: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: طيران) - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مفعول به أول و منصوب أو بدل كل من كل للمبدل منه ضمير الهاه

٢) كل: اسم غير متصرف، من الأسماء الملازمـة للإضافة / مشغول عنه و مرفوع على أنه مبتدأ والجملـة اسمـية، أو منصوب على أنه مفعولـبه لفعل محفوظ وجوباً مفسـره «أزمانـا» و الجملـة فعلـية

٣) منشوراً: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغـة (مصدره: نشر) - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / حال مفردة و منصوب و عامل الحال «يلقـي» و صاحـب الحال ضمير الهاه

٤) يلـقـي: مجرـد ثلـاثـي - معـتلـ و نـاقـصـ (إعلـالـهـ بـالـإـسـكـانـ بـحـذـفـ الـحـرـكـةـ وـ بـالـقـلـبـ) / فعل مرفوع بضمـة مـقـدـرـةـ، و فـاعـلـهـ ضـمـيرـ «ـهـوـ»ـ المـسـتـرـ جـواـزاـ وـ الجـمـلـةـ فـعـلـيـةـ وـ حـالـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ بـالـتـبـعـيـةـ لـصـاحـبـ الـحـالـ «ـكـتـابـ»ـ

٥ - «أوصـيـكـ بـتـقـوىـ اللهـ...ـ فـماـ أـقـلـ مـنـ قـبـلـهـ وـ حـمـلـهـ حـقـ حـمـلـهـ،ـ أـولـنـكـ الـأـقـلـونـ عـدـاـ!ـ»:

١) الأقلـونـ: جـمـعـ سـالـمـ لـالـمـذـكـرـ مشـتـقـ وـ اـسـمـ تـقـضـيـلـ (ـمـصـدـرـهـ:ـ قـلـةـ)ـ -ـ مـعـربـ -ـ صـحـيحـ الآخرـ -ـ منـصـرفـ /ـ نـعـتـ مـفـردـ وـ مـرـفـوعـ بـالـتـبـعـيـةـ لـلـمـنـعـوتـ «ـأـولـنـكـ»ـ

٢) اللهـ: لـفـظـ الـجـالـلـةـ اـسـمـ -ـ مـفـرـدـمـذـكـرـ -ـ مـعـرـفـةـ (ـعـلـمـ)ـ -ـ مـعـربـ -ـ صـحـيحـ الآخرـ -ـ منـصـرفـ /ـ مضـافـ إـلـيـهـ وـ مـجـرـورـ فـيـ الـلـفـظـ،ـ وـ فـيـ الـمـعـنـىـ فـاعـلـ لـشـبـهـ فـعـلـ «ـتـقـوىـ»ـ وـ مـرـفـوعـ مـحـلـاـ

٣) ماـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـوـصـولـ عـامـ اوـ مـشـتـرـكـ (ـلـلـتـعـجـبـ)ـ -ـ مـعـرـفـةـ -ـ مـبـنـيـ /ـ مـبـدـأـ وـ مـرـفـوعـ مـحـلـاـ،ـ خـبـرـهـ جـملـةـ «ـأـقـلـ»ـ الـفـعـلـيـةـ وـ رـابـطـهـ ضـمـيرـ «ـهـاـ»ـ المـتـصلـ

٤) أـوصـيـ:ـ لـلـمـتـكـلـ وـ حـدـهـ مـزـيدـ ثـلـاثـيـ مـنـ بـابـ إـفـعـالـ -ـ مـعـتلـ وـ لـفـيفـ مـفـرـوقـ (ـإـعلـالـهـ بـإـسـكـانـ الـلـامـ)ـ -ـ مـتـعـدـ /ـ فعلـ مـرـفـوعـ بـضمـةـ مـقـدـرـةـ،ـ فـاعـلـهـ الضـمـيرـ المـسـتـرـ فـيـهـ وـ جـوـبـاـ تـقـيـرـهـ «ـأـنـاـ»ـ

٦ - «ـ أـلاـ يـاـ أـيـهـاـ السـاقـيـ أـدـرـ كـأسـاـ وـ نـاوـلـهـاـ!ـ مـتـىـ ماـ تـلـقـ مـنـ تـهـوىـ دـعـ الدـنـيـاـ وـ أـهـمـلـهـاـ!ـ»:

١) متـىـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـنـ أـدـوـاتـ الشـرـطـ -ـ نـكـرةـ -ـ مـبـنـيـ /ـ ظـرفـ غـيرـ مـتـصـرـفـ اوـ مـفـعـولـ فـيـهـ لـلـمـكـانـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ،ـ وـ مـتـعـلـقـهـ فـعـلـ «ـتـلـقـ»ـ

٢) أيـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـعـرـفـ بالـنـدـاءـ /ـ مـنـادـيـ مـضـافـ وـ مـبـنـيـ عـلـىـ عـلـامـةـ الرـقـعـ وـ هـنـاـ الضـمـ بـيـنـاءـ عـرـضـيـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ،ـ وـ «ـهـاـ»ـ مـنـ أـحـرـفـ النـدـاءـ

٣) الدـنـيـاـ:ـ مـفـردـ مـؤـنـثـ -ـ مـشـتـقـ وـ اـسـمـ تـقـضـيـلـ -ـ مـعـرـفـ بـأـلـ -ـ مـعـربـ -ـ مـقـصـورـ -ـ مـمـنـوعـ مـنـ الـصـرـفـ /ـ مـفـعـولـ بـهـ وـ مـنـصـوبـ بـفـتـحةـ مـقـدـرـةـ

٤) دـعـ:ـ فعلـ أـمـرـ -ـ لـلـمـخـاطـبـ -ـ مجرـدـ ثـلـاثـيـ -ـ مـعـتلـ وـ نـاقـصـ (ـإـعلـالـهـ بـالـحـذـفـ)ـ -ـ مـتـعـدـ -ـ مـبـنـيـ عـلـىـ حـذـفـ حـرـفـ الـعـلـةـ /ـ فعلـ وـ فـاعـلـهـ الضـمـيرـ المـسـتـرـ فـيـهـ وـ جـوـبـاـ تـقـيـرـهـ «ـأـنـتـ»ـ

١٧ - «فيأ حبذا الأمواتُ ما دمتَ حيّةً و يا حبذا الأمواتُ ما ضمك القبر!»:

- ١) حيّة: اسم — مفرد مؤنث — جامد و مصدر صناعي — نكرة — معرب — صحيح الآخر / خبر مفرد لفعل «madamt» و منصوب

٢) دمت: ماضٍ — للمخاطبة — معتل و أجوف / ما دمت: فعل من الأفعال الناقصة و هي من التواضع، اسمه ضمير النساء البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و منصوب محلًا

٣) الأموات: جمع سالم للمؤنث — مشتق و صفة مشتبهه / مخصوص بالمدح و مرفوع على أنه مبتدأ مؤخر وجواباً، و خبره جملة «حبذا»، و الجملة اسمية

٤) ضم: للغائب — مجرد ثالثي — صحيح و مضاعف (إدغامه و اجتب) — متعدٌ — مبني للمعلوم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و مصدر مؤول

١٨ - «أحسنت ظنك بال أيام إذ حستت و لم تخف سوء ما يأتي به القدر!»:

١) ما: اسم غير متصرف — موصول عام أو مشترك، لغير ذوي العقول عادةً — معرفة — مبني / موصول حرفي، «ما يأتي» مصدر مؤول و مجرور محلًا بالإضافة

٢) تخف: للمخاطب — معتل و أجوف (إعلاه بالإسكان بنقل الحركة و بالحذف) — متعدٌ — مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت»

٣) حست: للغائبة — مجرد ثالثي — متعدٌ — مبني للمجهول — مبني على الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هي» و الجملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلًا

٤) يأتي: مجرد ثالثي — معتل و ناقص (إعلاه بالإسكان بحذف الحركة) و كذلك مهموز الفاء — متعدٌ بالباء / فعل مرفوع بضممة مقدرة، فاعله «القدر» و الجملة فعلية و صلة و عائدتها ضمير الهاء في «به»

■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠) ■

١٩ - عين الصحيح في المثلّي و الجمع لكلمة «منتقى» بعد تحويلها إلى المؤنث:

١) منتقية، منتقان، منتقات

٢) منتقاة، مننقاتان، مننقات

٣) منتقية، مننقاتان، مننقيات

٢٠ - عين الصحيح (في فعول و فعل):

١) امرأة قنوعة تقدّر على اجتياز عراقيل الحياة!

٤) هي طفلاً أكول فلهذا أصبحت سمينة و بدينة!

٢١ - عين الخطأ في صيغة الفعل:

١) أتاني طفلتي ضاحكة!

٣) الجمال يسير في الصحاري!

٢٢ - عين «ما» يمكن أن تكون حرفية:

١) لا يدرؤون ما أمرتهم به!

٤) لا يعصون الله في ما أمرهم!

٢) ما رأيك في ما أنا قلت!

٤) ماذَا تأمرُونِي أَيْهَا الْأَعْزَادِ!

٢٣ - عین الصحيح عن عمل اسم المفعول:

- (٢) شاهدت رجلاً جريحاً أخوه في اصطدام شديد!
 (٤) هذا المؤلف هو المذكورة سيرته في كتب التراث!

٢٤ - عین الخطأ في إعراب الفعل:

- (٢) أدرسوا فتتجروا في الدنيا والآخرة!
 (٤) بکروا في الخروج فتأخروا في الوصول إلى عملكم!

٢٥ - « لا الهينك، إني عنك مشغول! ». عین الصحيح في البناء للمجهول:

- (٤) لا تلهن ... (٣) لا الهين ... (٢) لا الهين ... (١) لا تلهن ...

٢٦ - عین الخطأ:

- (٢) المقالة المائة والخمسة عشر!
 (٤) ثلاثة آلاف و سعمائة و ثمانون و نصف من الطالبات!

٢٧ - عین الخطأ:

- (٢) نحن المؤمنين لا نخضع للظلم والطالم!
 (٤) نحن الطالبات لا نتكلّل في أداء الواجبات!

- (٢) وبختك إهمالاً في الواجبات!
 (٤) ساعد الأستاذ الطلبة نيلاً النجاح!

- (٢) « ت الله لأكيدن أصنامكم »
 (٤) هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم!

- (١) المقال المائة والثاني عشر!

- (٣) ألفان و خمسمائة وأربعة عشر و نصف من الطلبة!

- (١) أنفن الصالحات ستدخلن الجنة!

- (٣) هم المسلمين يعتزون بديانتهم و سننهم!

٢٨ - عین الصحيح عن المفعول له:

- (١) أكرمتك فضلاً مني عليك!
 (٣) زدتني فضلاً فأوجب الشكر علي!

٢٩ - عین الجملة التي لها محلٌ من الإعراب:

- (١) « قد أفلح من تزكي »

- (٣) تمسك بالصدق فإنه زينة الصالحاء!

٣٠ - عین الصحيح:

- (١) دفاع عن المظلوم يا مسلم!
 (٣) دفاع يا مسلم عن المظلوم!

تحریف در حدیث زیر به چه معنی است؟

« أصحاب العربية يحرفون کلام الله عز و جل عن مواضعه »

- (١) تحریف لفظی (٢) اختلاف مصافح

٣١ - در اصطلاح قدما مراد از «تنزیل» چه بوده است؟

- (١) هر چه از جانب خداوند فرود آمده

- (٣) قرآن کریم و احادیث نبوی

لفظ «تاویل» در آیه‌ی شریفه‌ی زیر به چه معنی است؟

«و يعلمك من تأویل الاحادیث»

- (١) الكلام الراجح (٢) العاقبة

چه کسی قرآن کریم را دارای یک میلیون و بیست و هفت هزار حرف می‌داند؟

- (٣) عمر (٢) ابوبکر

- (٤) اختلاف قرأت (٣) تحریف معنوی

- (٢) قرآن کریم و احادیث قدسی (٤) قرآن کریم

- (٤) التفسیر (٣) الكلام المرجوح

- (٤) امام على (ع) (٣) عمر

٣٢ -

در اصطلاح قدما مراد از «تنزیل» چه بوده است؟

- (١) هر چه از جانب خداوند فرود آمده

- (٣) قرآن کریم و احادیث نبوی

لفظ «تاویل» در آیه‌ی شریفه‌ی زیر به چه معنی است؟

«و يعلمك من تأویل الاحادیث»

- (١) الكلام الراجح (٢) العاقبة

چه کسی قرآن کریم را دارای یک میلیون و بیست و هفت هزار حرف می‌داند؟

- (٣) عمر (٢) ابوبکر

٣٣ -

لفظ «تاویل» در آیه‌ی شریفه‌ی زیر به چه معنی است؟

«و يعلمك من تأویل الاحادیث»

- (١) الكلام الراجح (٢) العاقبة

چه کسی قرآن کریم را دارای یک میلیون و بیست و هفت هزار حرف می‌داند؟

- (٣) عمر (٢) ابوبکر

٣٤ -

- ۳۵ کدام معنای تحریف به اجماع مسلمانان در قرآن کریم واقع نشده است؟
 ۱) تحریف به معنی جایه‌جایی سور
 ۲) تحریف بالزیاده
 ۳) تحریف بالنقیصه
 ۴) تحریف معنوی
 کدام گزینه از معانی «اعجاز» نیست؟
 ۱) وجдан العجز
 ۲) احداث العجز
 ۳) سلب القدرة
- ۳۶ راوی حدیث امام ابوالحسن (ع) در مشایبته معجزه‌ی انبیاء با علوم پیشرفته زمان کیست?
 ۱) کمیل بن زیاد
 ۲) ابوبصیر
 ۳) زراره بن اعین
 ۴) ابن سکیت
- ۳۷ نظریه‌ی «صرفه» در اعجاز قرآن کریم از کیست?
 ۱) واسطی
 ۲) رمانی
 ۳) نظام
 ۴) جاحظ
- ۳۸ ملاک مشهور در تعیین آیات مکی و مدنی چیست?
 ۱) اسباب النزول
 ۲) زمان
- ۳۹ در کدام گزینه «سوره‌ی مدنی» وجود دارد?
 ۱) یس، فرقان، زخرف، حجرات
 ۲) فجر، مرسلات، اعراف، شعراء
 ۳) کتاب «جمال القراء» از کیست?
 ۴) سیوطی
- ۴۰ میان حدیث «انزل القرآن على سبعة احرف» و قرائت‌های هفتگانه چه رابطه‌ای است?
 ۱) تساوی
 ۲) عموم و خصوص من وجه
 ۳) تباین
- ۴۱ کتاب «ابو عمر و دانی» چه نام دارد?
 ۱) التیسیر فی القراءات السبع
 ۲) بغية الوعا
- ۴۲ جمله زیر از کیست?
 «ابن مسعود هفتاد سوره از نبی اکرم (ص) و باقی را از حضرت امیر، علی بن ابی طالب (ع) آموخته است»
 ۱) شیخ مفید
 ۲) شیخ طویسی
 ۳) شیخ صدق
 ۴) حارت محاسبی
- ۴۳ چه کسی گفته است: عثمان قرآن را به امضای علی - علیه السلام - رسانده است?
 ۱) محقق حلی
 ۲) شیخ مفید
 ۳) علامه حلی
- ۴۴ عبارات زیر چه کسی را معرفی می‌کند؟
 «از مستشرقان بنام فرانسوی است که سالیان دراز در مصر، سپس در دانشگاه سربین و مدرسه‌ی السنده شرقی پاریس تدریس می‌کرد. قرآن را نیز ترجمه کرده و سعی کرده بی‌طرفی و بی‌غرضی خود را نشان دهد و به همین دلیل ترجمه‌ی او را یکی از بهترین ترجمه‌های به حساب می‌آورند.»
 ۱) رژی بلاشر
 ۲) آرتور آربیری
 ۳) ریچارد بل
- ۴۵ کدام سوره‌ی قرآن کریم، جملگی و به یکباره نازل شده است?
 ۱) مريم
 ۲) العلق
 ۳) طه
- ۴۶ در آیه‌ی شریفه‌ی زیر چه نوعی از اقسام اطناب وجود دارد?
 «اتیناک سبعاً من المثانی و القرآن العظيم»
 ۱) عطف یکی از دو متراوف بر دیگری
 ۲) تکرار
 ۳) عطف عام بر خاص
 ۴) بدل
- ۴۷ در این آیه‌ی شریفه‌ی چه نوعی از مجاز وجود دارد؟ «يجعلون اصابعهم في آذانهم»
 ۱) مفرد
 ۲) ترکیب
 ۳) عقلی
 ۴) استناد
- ۴۸ مصحف فاقد سوره حمد و معوذین بوده است، و از جمله ویزگی‌های مصحف عثمانی می‌باشد.
 ۱) سالم مولی ابی حذیفه - مقدم شدن سوره‌های مفصلات بر سبع طوالی
 ۲) عبدالله بن مسعود - خالی بودن از نقطه و شکل
 ۳) زید بن ثابت - تقدم آیات منسوخ بر ناسخ
 ۴) ابی بن کعب - خالی بودن از نقطه
- ۴۹ کدام گزینه درباره آیه مبارک «الذين ينفقون في السراء و الفراء و الكاظمين الغيظ» صحیح نیست?
 ۱) «غضب» برای خداوند متعال به کار می‌رود، ولی «غيظ» برای خداوند متعال استعمال نمی‌شود.
 ۲) «کظم» در اصل به معنای بستن سر مشک بعد از پر کردن آن است.
 ۳) «غيظ» به معنای هیجان طبع برای انتقام در اثر مشاهده پی در پی ناملایمات است.
 ۴) «سراء» به معنای پیشامدی است که مایه غفلت می‌گردد.

-۵۲

کدام گزینه درباره آیه مبارک «انَّ الْأَبْرَارَ يُشَرِّبُونَ مِنْ كَأسٍ كَانَ مَزَاجُهَا كَافُوراً» صحیح است؟

۱) «ابرار» جمع «باز» است و از مصدر «بز» ساخته شده است. ۲) «مزاج» به معنای حال و طبیعت درونی است.

۳) هر چیز خنک و خوشبوی را به کافور مُثُل می‌زنند. ۴) «کأس» به معنای چشمهای در بیش است.

کدام گزینه درباره آیات مبارک «و السَّمَاءُ ذات الرُّجُعِ وَ الْأَرْضُ ذات الصَّدْعِ أَنَّهُ لِقَوْلِ فَصْلٍ وَمَا هُوَ بِالْهَذْلِ» صحیح نیست؟

۱) مراد از «الأَرْضُ ذات الصَّدْعِ» شکافت زمین و رویدن گیاهان از آن است.

۲) مراد از «السَّمَاءُ ذات الرُّجُعِ» آفرینش استوار آسمان است.

۳) ضمیر در «آنه» به قرآن و به قولی به خبر رجوع و معاد بر می‌گردد.

۴) تعبیر «قول فصل» از باب «زید عدل» است.

کدام گزینه درباره آیه مبارک «إِذْ تَصْدُعُونَ وَ لَتَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرِيكُمْ ...» صحیح نیست؟

۱) «اصعاد» که فعل مضارع «تصعدون» از آن گرفته شده، به معنای رفتن به طرف کرانه افق و از نظرها دور شدن است.

۲) «تلتون» از ماده «ولی» به معنای التفات و متمايل شدن به این سو و آن سو است.

۳) «آخری» در برابر «اولی» است و صدا زدن رسول خدا (ص) می‌فهماند که لشکر از پیرامون آن جناب متفرق شده بودند.

۴) ماده «تلتون» فقط در جملات منفی استعمال می‌شود.

کدام گزینه از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) صحیح است؟

۱) در آیه «وَ مَا كَانَ لَنَبِيٍّ أَنْ يَغْلِّ ...» مراد از «غل» خیانت است.

۲) در آیه «وَ لَا يَحْسِبُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نَمْلَى لَهُمْ خَيْرٌ لَأَنْفُسِهِمْ»، «أَنَّمَا» از ادوات حصر است.

۳) براساس آیه «وَ شَاعُورُهُمْ فِي الْأَمْرِ» پیامبر اکرم (ص) در تمامی امور با مردم مشورت می‌کردند.

۴) در آیه «وَ لَئِنْ قَتَلْتَمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مَتَمْ لِمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ رَحْمَةٍ خَيْرٍ مَا يَجْمِعُونَ» علت تقديم قتل بر موت، رعایت فوائل

آیات است.

کدام گزینه درباره آیه مبارک «فَاصْبِرْ لِحَكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تَطْعَمْ مِنْهُمْ آثَاماً أَوْ كَفُوراً» صحیح نیست؟

۱) تعلیق حکم نهی بر دو وصف آثم و کفور، مشعر بر علیت آثم و کفر برای نهی از هر اطاعت است نه نهی از خصوص اثمری که آثم و کفری که کافر به آن دعوت می‌کند.

۲) آثم آثم و کُفر کافر هر دو مخالف حکم خداوندگار تو است.

۳) مراد از مسلمان آثم، متصف به معصیت نیست و از این رو آیه شامل همه فستاق نمی‌شود.

۴) ورود تردید در سیاق نهی، بر عموم حکم دلالت دارد.

از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) کدام گزینه درباره واژه‌های «کائین»، «من» و «ربیون» در آیه مبارک «وَ كَائِنٌ مِنْ نَبِيٍّ قاتل

معه ربیون کثیر ...» به ترتیب صحیح است؟

۱) کلمه‌ی تقلیل، حرف تبعیضیه و منسوب به «ربی»

۴) کلمه‌ی تکثیر، حرف ابتدائیه و جمع «ربی»

۳) کلمه‌ی استعجاب، حرف ابتدائیه و جمع «ربی»

۲) أَخْذُ عن كعب الأحبار الشيء الكثير؛ غير أنَّ السيء الذي كان يرتكبه استناد ما سمعه من كعب إلى رسول الله (ص).

۱) ابوهریرة الدوسی

در «التفسیر والمفسرون فی ثوبه القشیب» آیت ۱۱ معرفت، کدام گزینه از جمله‌ی خصوصیات تفسیر «الصافی» شمرده نشده است؟

۱) عدم تحری صحت در ذکر پاره‌ای از روایات

۲) جمع دلایل میان ادله‌ی متعارض عقلی و نقلی در تفسیر

۳) اشتمال بر بعضی از اسرائیلیات روایی در تفسیر

۴) از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) وجه سخن گفتن عیسی (ع) در خردسالی و میانسالی در آیه مبارک: «وَ يَكْلُمُ النَّاسَ فِي

المهد و كهلاً و من الصالحين» چیست؟

۱) او دگرگونی حالات داشته که منافقی با الوهیت است.

۲) او به میانسالی می‌رسد و این یک نوع بشارت به مریم (س) بوده است.

۳) او به سن شیخوخت می‌رسد و دوران صباوت و کهولت را سپری می‌کند.

۴) او در میانسالی به وحی و از وحی الهی سخن می‌گوید.

کدام گزینه از نظر مضمونی با سایر گزینه‌ها هماهنگ ندارد؟

۱) قال الإمام الباقر (ع): التَّقْيَةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ يُضْطَرِّرُ إِلَيْهِ أَنَّ أَدَمَ وَ قَدْ أَحْلَلَ اللَّهَ لَهُ.

۲) وَ مَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَقْنَوْهُمْ تَقَاءً

۳) من کفر بالله من بعد ایمانه الا من اکره و قلبه مطمئن بالایمان و لكن من شرح بالکفر صدرًا فعلیهم غصب من الله

۴) قل ان کنتم تحبّون الله فاتّبعونی يحبّبكم الله و يغفر لكم ذنوبکم

-۵۸

-۵۹

-۶۰

-۶۱

-۶۲

کدام قول، درباره‌ی مراد از «فاحشة» و «ظلم به نفس» در آیه‌ی مبارک: «والذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنبهم» در تفاسیر المیزان و مجمع البیان وارد نشده است؟

۱) «فاحشة»، هر فعل قبیحی و به خصوص «زنا» را گویند و «ظلم به نفس» سایر گناهان کبیره و صغیره را

۲) «فاحشة»، گناهان عملی را گویند و «ظلم به نفس» گناهان گناهان قولی را

۳) «فاحشة»، «زنا» را گویند و «ظلم به نفس» گناهان صغیره را

۴) «فاحشة»، گناهان آشکار را گویند و «ظلم به نفس» گناهان پنهان را

از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) مفهوم «اسلام» در آیه‌ی مبارک: «وله أسلم من في السموات والأرض طوعاً و كرهأً» به دلالت «طوعاً و كرهأً» چیست؟

۱) بر باد رفتن امیدهای واهی عده‌ای از مخالفان پس از مغلوب واقع شدن در جهاد

۲) درماندگی عده‌ای از مخالفان در هنگام احتجاج با مسلمانان

۳) تسلیم تشریعی همگان در برابر اوامر الهی

۴) تسلیم تکوینی همگان در برابر اوامر الهی

با توجه به آیه‌ی مبارک «واصطفاك على نساء العالمين» وجه برگزیدگی و تقدم حضرت مريم (س) بر سایر زنان چیست؟

۱) محدثه بودن او

۲) پاک بودن و تقدم او در جمیع جهات

۳) تصدیق کلمات الهی و کتب آسمانی و تسلیم محض او در برابر خدا

۴) شأن عجیب او با توجه به ولادت عیسی (ع)

از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه‌ی مبارک «بكلمة منه اسمه المسيح عيسى بن مريم» کدام گزینه بهترین تفسیر برای «کلمه» به شمار می‌رود؟

۱) مسیح (ع) به مثابه‌ی فردی که بدون پدر به دنیا آمده ۲) بشارت به ولادت عیسی (ع)

۳) کلمه‌ی ایجاد و نفس کلمه تکوین یافته ۴) مسیح به مثابه‌ی پیامبری بشارت داده شده

با توجه به آیه‌ی مبارک: «النسفَعَا بالناصِيَةِ، ناصِيَةَ كاذِبَةَ خاطِئَةَ» کدام گزینه صحیح است؟

۱) «سعف» یعنی دچار رعب شدن و آیه در مقام اطلاق سبب بر مسبب است.

۲) «سعف» یعنی سرافکندگی و آیه مجاز از باب وصف کل به صفت بعض است.

۳) «سعف» یعنی کشیدن، جذب و به تندي گرفتن و آیه مجاز از باب اطلاق خاص بر عام است.

۴) «سعف» یعنی تجری و جسارت و آیه مجاز از باب اطلاق خاص بر عام است.

از نظر طبرسی (ره)، مراد از «آیات الله» در آیه‌ی مبارک: «يا اهل الكتاب لم تكفرون بآيات الله و انتم تشهدون» چیست؟

۱) آیات قرآن کریم ۲) آیات تورات و انجیل

۳) نشانه‌های دال بر الهی بودن قرآن ۴) کلیه‌ی معجزات الهی پیامبران

اگر آیه «هو الذى انزل عليك الكتاب منه آيات محكمات هن ام الكتاب و آخر متشابهات» متشابه باشد، چه مشکلی پیش می‌آید؟

۱) بازگشت اصول به فروع دشوار است و موجب سردرگمی مردم خواهد شد.

۲) حتی یک آیه قرآن، بدون مدلول و معنا خواهد ماند، بلکه تمامی آیات، مستقلًا ناطق به مدلول خود خواهد بود.

۳) برای رفع تشابه آن باید به آیاتی که قرآن را «هدایت»، «نور»، «تبیان»، «بیان»، «مبین»، «ذکر» و ... وصف کرده، استناد کرد.

۴) تمامی آیات قرآن متشابه می‌شود و جمله: «هن ام الكتاب» دردی را دوا نخواهد کرد.

از دیدگاه علامه طباطبائی (ره) علت وجود آیات متشابه در قرآن چیست؟

۱) وجود متشابه در بین آیات قرآن ضروری و ناشی از امکان تأویل و مفسر بودن آیات نسبت به یکدیگر است.

۲) آیات متشابه، باعث می‌شود که نیروی فکری مسلمانان ورزیده شود و در تمام شؤون زندگی، نیروی عقل را به کار اندازند.

۳) اگر همه قرآن صریح و روشن بود و مذهب حق را واضح و آشکار معرفی می‌کرد، پیروان سایر مذاهب از قرآن متفرق شده، اصلاً توجهی به آن نمی‌کردند.

۴) وجود متشابهات در قرآن، باعث می‌شود که مسلمانان در به دست آوردن حق و جستجوی آن رنج بیشتری برده، در نتیجه اجر بیشتری به دست آورند.

از دیدگاه علامه طباطبائی، در عبارت «زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبَ الشَّهَوَاتِ»، فاعل زینت‌گری، خداوند متعال نیست. زیرا:

۱) خداوند متعال از نساء، بنین و قناطیر نام برده است، زیرا این‌ها افراد قوی و شناخته شده‌تر آن مصدق به شمار می‌روند.

۲) آیه می‌خواهد مردم را از شهوت دنیاگیری منصرف و متوجه ثواب و رضوانی کند که نزد خدا برایشان آماده است.

۳) اموری را که خداوند متعال مصدق این شهوت شمرده، با تزئین فطری نمی‌سازد و علاقه طبیعی به همسر همانطور که در مردان نسبت به زنان هست، در زنان نسبت به مردان نیز وجود دارد.

۴) لفظ «ناس» مناسب چنین مقامی است. یعنی برای لغو امتیاز یا بیان تحقیر و پستی فکر کسی به کار می‌رود.

-۶۹

-۷۰

- ۷۱ دو مورد از بقایای اصول شانزده‌گانه حدیثی و دو مورد از اصول متدرج در مستطرفات سرائر به ترتیب عبارتند از:
- ۱) اصل زیدنرسی، کتاب جمیل بن دراج، اصل علاء بن رزین قلاع، اصل سلام بن ابی عمره
 - ۲) اصل عاصم بن حمید، کتاب خلاط سندي بزار، کتاب حریزبن عبدالله، مشیخه حسن بن محبوب
 - ۳) نوادر علی بن اسیاط، کتاب جمیل بن دراج، کتاب ابان بن تغلب، اصل عاصم بن حمید
 - ۴) اصل زید زراد، کتاب حریزبن عبدالله، مشیخه حسن بن محبوب، اصل محمد بن منشی
- منابع اصلی کتاب «جامع احادیث الشیعه» چیست و این اثر با ابتکار چه کسی تألیف گشت؟
- ۱) بحار الانوار، مستدرک الوسائل، آیه الله احمدی میانجی
 - ۲) بحار الانوار، وسائل الشیعه، آیه الله ربانی شیرازی
 - ۳) وسائل الشیعه، مستدرک الوسائل، آیه الله بروجردی
- ۷۲ درباره کدام دسته از کتاب‌های زیر گزارش‌هایی مبنی بر عدم تنقیح نهایی آنها قبل از مرگ مؤلفشان وجود دارد، و در نتیجه این کتب مبتلا به اموری چون اختلاف نسخه یا وجود احادیث ضعیف شده‌اند؟
- ۱) مستدرک حاکم، صحیح بخاری، مسنند احمدین حنبل، سنن ابی داود
 - ۲) مستدرک حاکم، صحیح مسلم، مسنند احمد بن حنبل، سنن نسایی
 - ۳) صحیح مسلم، موظمالک بن انس، سنن ابی داود، مستدرک حاکم
 - ۴) صحیح بخاری، موطا مالک بن انس، مسنند احمد بن حنبل، سنن ابن ماجه
- ۷۳ عبارت: «خذوا ماروها و ذروا مادروا» درباره چه کسانی است و خواستگاه این سخن صحه گذاشتن بر چه امری است؟
- ۱) اصحاب اجماع، اصول اربعاء
 - ۲) راویان فطحی مذهب، کتب بنی فضال
 - ۳) بنوفضال، کتب ابن ابی عذافر
 - ۴) اصحاب امام صادق(ع)، کتب زیدیه
- ۷۴ موضوع کتاب‌های التحریر الطاوی، توضیح المقال، المطالب العالیه، منتقمی الجمان و المحدث الفاصل به ترتیب چیست؟
- ۱) اخلاق و دعا، قواعد الحديث، زوائد نویسی، درایه، احادیث اختلافی
 - ۲) اخلاق، درایه، قرب الاسناد، احادیث صحیح، مصطلح الحديث
 - ۳) رجال، مصطلحات، احادیث عالی و صحیح، احادیث فقهی، درایه
 - ۴) رجال، درایه، زوائد نویسی، احادیث فقهی، درایه
- ۷۵ اشکال احادیث: «اذا عرفت فاعمل ما شئت» و «ان الله خلق آدم على صورته» به ترتیب چیست؟
- ۱) اجمال، حذف
 - ۲) تقطیع، تقطیع
 - ۳) قلب و درج، حذف
 - ۴) تقطیع، اجمال
- ۷۶ علت اجمال و ابهام در روایات: «انت و ما لك لا يك»، «مداد العلماء افضل من دماء الشهداء» «من سعادة المرأة خفة لحيتها» به ترتیب چیست؟
- ۱) غفلت از سبب صدور، خلط عام و خاص، وقوع نقل به معنی
 - ۲) وقوع نقل به معنی، عدم توجه به اطلاق و تقیید، خلط مجاز و تشابه
 - ۳) تقطیع نادرست، وقوع نقل به معنی، خلط اخبار و انشاء
 - ۴) غفلت از سبب صدور، وقوع نقل به معنی، خلط مجاز و حقیقت
- ۷۷ حکم دو حدیث: «اسماعیل یشهد ان لا اله الا الله» و «من شهد ان لا اله الا الله و ان محمدًا رسول الله حرم الله علیه النار» به ترتیب چیست؟
- ۱) خاص در معنای عام، عام در معنای خاص
 - ۲) خاص در معنای خاص، عام در معنای عام
 - ۳) نص در معنای ظاهر، مجمل در معنای مؤول
 - ۴) خاص در معنای عام، محکم در معنای متشابه
- ۷۸ اشکال حدیث: «ان خطأ المرأة والغلام عمداً» از نظر محققان چیست؟
- ۱) ارسال سند
 - ۲) تعارض با قرآن
 - ۳) ضعف سند
 - ۴) تخلاف با عقل
- ۷۹ برخی از طرق اثبات وثاقت و حسن راویان از نظر آیة الله خویی عبارتند از:
- ۱) واقع شدن در سند محکوم به صحت، تصریح رجالیان متقدم، وکالت امام(ع)
 - ۲) تصریح یکی از معصومان(ع)، تصریح رجالیان متقدم، ادعای اجماع از سوی اقدمین
 - ۳) ادعای اجماع از سوی اقدمین، تصریح رجالیان متأخر، قرار گرفتن راوی در سند اصحاب اجماع
 - ۴) تصریح یکی از معصومان(ع)، اصحاب امام صادق(ع) در رجال شیخ، وثاقت اصحاب اجماع
- ۸۰ این سخن از جانب شیخ طویسی که: «احادیثی که در دو کتابیم (تهذیب و استبصار) آورده‌ام برگرفته از اصول مورد اعتمادند»، و در نتیجه روایات دو کتاب همگی صحیح است، از کیست؟
- ۱) فیض کاشانی در مقدمه الوفی
 - ۲) شیخ حرعاملی در خاتمه وسائل الشیعه
 - ۳) محدث نوری در خاتمه مستدرک الوسائل
 - ۴) مجلسی در مقدمه بحار الانوار

-۸۲

ادله آیت الله خویی در جعلی دانستن رجال ابن الغضائیر چیست؟

۱) عدم وجود کتاب در طرق علامه حلی، کشف کتاب در زمان علامه مجلسی

۲) نبودن نام کتاب در فهرست شیخ طوسی، رویکرد کتاب به تضعیف بزرگان شیعه

۳) عدم وجود کتاب در طرق علامه حلی به کتاب‌ها، نبودن نام کتاب در رجال نجاشی

۴) وجود کتاب در زمان سید بن طاووس، رویکرد کتاب به تضعیف بزرگان شیعه

به عقیده آیت الله خویی منشأ عقیده شیخ طوسی در مساوی دانستن مرسلاط و مسنداط ابن ابی عمر، صفوان بن یحیی و

-۸۳

احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی چیست؟

۱) اجتهاد شخصی او با توجه به بحث اصحاب اجماع در رجال کشی

۲) اتحاد نظر با نجاشی به دلیل گزارش مشابه نجاشی درباره ابن ابی عمر

۳) شیوع اعتقاد به تساوی مرسلاط و مسنداط این سه نفر در آثار رجالیان آن دوره

۴) اجتهاد شخص او با توجه به وجود قرائن متعدد در وثاقت این سه نفر

-۸۴

تألیف کدام کتاب نقطه عطفی در تحول مصطلح الحديث بوده و اساس تألیفات پس از خود قرار گرفت؟

۱) الکفایه فی معرفة الروایه از خطیب بغدادی

۲) معرفة علوم الحديث از حاکم نیشابوری

۳) نخبة الفکر فی مصطلح اهل الائمه از ابن حجر عسقلانی

۴) علوم الحديث یا مقدمه ابن صلاح دمشقی

-۸۵

اختصاصات سنن اربعه حدیثی اهل سنت یعنی سنن ابن ماجه، سنن ابی داود، سنن ترمذی و سنن نسایی به ترتیب چیست؟

۱) حسن ترتیب، حصر سنن، وجود مباحث علل الحديثی، کثرت تکرار روایات

۲) حسن ترتیب و وجود راویان مدلس، حصر سنن، نقد الحديثی، قلت تکرار روایات

۳) صحت روایات و تنظیم ابواب فقهی، کثرت تکرار، تقسیم سه گانه حدیث، کثرت تکراری روایات

۴) حسن تنظیم و وجود راویان مدلس، نقد الحديثی، اشتمال بر روایات صحیح و حسن، انحصار در روایات صحیح

-۸۶

کدام گزینه نادرست است؟

۱) شیخ صدق روایاتی انتخاب کرد که از نظر او صحیح بوده و بین او و خدایش حجت بود.

۲) معیار انتخاب حدیث در تهدیبین اوردن حدیث بر پایه موافقت با فتاوی شیخ طوسی با فتاوی مشهور بود.

۳) شیخ طوسی جهت حل تعارض روایات و توافق بین روایات مخالف از هر گونه جرح و تعدیل در خصوص راویان خودداری کرد.

۴) کلینی در انتخاب روایات از معیارهای چهارگانه از جمله رضا و تسلیم استفاده کرد و روایات او طبق عرف قدما صحیح است.

-۸۷

کتاب «الشفاء فی الاخبار آل المصطفی» از کیست و محتوای آن شامل چه کتاب‌هایی است؟

۱) سید میرزا جزائری، کتب اربعه و دیگر کتب حدیثی شیعه

۲) عبدالله بن نورالله بحرانی، بحار الانوار و سایر منابع حدیثی

۳) سید عبدالله شبر، احادیث اصول الدین و احکام فقهی از کتب اربعه و دیگر کتاب‌های معتبر

۴) محمد رضا بن عبداللطیب تبریزی، الوافی، بحار الانوار و وسائل الشیعه

کدام گزینه، از جمله دلایل آیت الله خویی (ره) در مقدمه معجم رجال الحديث برای نفی دلالت توثیق عام از وکلای امامان

معصوم (ع) نیست؟

-۸۸

۱) جواز وکیل قرار دادن شخص فاسق، اجتماعی است.

۲) ذکر شدن دسته‌ای از وکلای مذموم امامان (ع) در کتاب الغيبة شیخ طوسی، دال بر عدم ملازمت میان «وکالت» و «عدالت»

است.

۳) معقول نبودن وثاقت عده‌ای پرشمار که در دورانی طولانی زیسته‌اند و فقط در یک وجه یعنی وکالت امامان (ع) با هم مشترک بوده‌اند.

۴) نهی از تمایل و اعتماد به ستمگران در آیه مبارک: «ولاترکنوا الی الذين ظلموا» با بحث توکیل افراد که به انجام امور موکل مربوط است، ارتباطی ندارد.

اصول ثانویه رجالی در شیعه عبارتند از:

۱) فهرست اسماء مصنفی الشیعه، معالم العلماء، رجال ابن الغضائیر و خلاصة الاقوال

۲) فهرست اسماء علماء الشیعه و مصنفیه‌هم، حل الاشكال فی معرفة الرجال، معالم العلماء و جامع الرواة

۳) معالم العلماء فی فهرس کتب الشیعه و اسماء المصنفین، رجال ابن داود حلی، حل الاشكال فی معرفة الرجال، منهج المقال

۴) فهرست اسماء علماء الشیعه و مصنفیه‌هم، معالم العلماء، رجال حسن بن داود و خلاصة الاقوال

کتاب‌هایی که: ۱- نویسنده در آن، روایات یکی از کتاب‌های حدیثی را با سندی جدید فراهم کند، ۲- به منبع یابی روایات بدون سند یک اثر علمی اختصاص پیدا کند و ۳- نویسنده در آن به ذکر قسمتی از حدیث بسنده کرده و سپس طرق و اسانید

آن را از مأخذ حدیث می‌آورد، به ترتیب چه نام دارد؟

۱) تخریج، مستخرج، معجم

۲) مستخرج، تخریج، اطراف

۳) مستدرک، تخریج، اطراف

-۹۰